

עת"א (מרכז) 2429-09-15 - איתן חייא נ' מדינת ישראל

עת"א (מרכז) 2429-09-15 - איתן חייא נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עת"א (מרכז) 2429-09-15

איתן חייא (אסיר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

[23.12.2015]

כבוד השופטת מיכל ברנט

החלטה

כללי

- העותר עצור עד תום ההליכים במסגרת ת"פ 21432-04-14 המתנהל נגדו בבית המשפט המחוזי בתל אביב. הכרעת הדין בעניינו ניתנה ביום 3.12.15, תחילתה בסקירת המורא שהטיל העותר על קרבנותיו, אשר עבר כחוט השני בסחיתתם על ידו, המשכה בסקירת האנשים בהם הקיף עצמו ועושי דברו, וסופה בהרשעתו בעבירות הבאות: א. עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח, ומסירת מידע כוזב, על פי חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, בגין אי דיווח לרשויות על כספים שהעביר מארה"ב לישראל, בסך כולל של 15 מיליון ₪, עם חזרתו ארצה בשנת 2004 (האישום הראשון - הלבנת הון).
ב. תקיפה, על פי סעיף 379 לחוק העונשין (סטר לאדם שביקש לגבות ממנו חוב - באישום השני).
ג. מסירת מידע כוזב ועשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח, על פי חוק איסור הלבנת הון (השקעות בפרויקטים תוך הסתרת זהותו; הזרמת כספים לחשבונות הבנק של בני משפחתו - בת זוגו וילדיו; רכישת מכוניות במזומן עבור בת זוגו ובתו שירן; מתן הלוואות לגורמים שונים בסך כולל של 15 מיליון ₪ - האישום השלישי).
ד. קשירת קשר לפשע, סחיטה באיומים, סחיטה באיומים שהביאה לידי מעשה, ועשיית פעולה ברכוש אסור (שמשוני - האישום הרביעי).
ה. קשירת קשר לביצוע פשע, סחיטה באיומים בצוותא, היזק בחומר נפיץ תוך סיכון חיי אדם (השלכת רימונים לעבר בית מגורים) (משפחת כחלון - האישום השביעי).
ו. שתי עבירות של קשירת קשר לפשע, סחיטה בכוח בצוותא שהביאה לידי מעשה, היזק בחומר נפיץ תוך סיכון חיי אדם בצוותא, חבלה בכוונה מחמירה ועשיית פעולה ברכוש שמקורו במישרין או בעקיפין בעבירה (השלכת רימון רסס על ביתו של חייב וירי לעברו בעת שנסע לעבודתו בשל חובות של אחיו בשוק האפור - אלי לוי - האישום התשיעי).
ז. קשירת קשר לפשע, סחיטה באיומים (רכבי החשמל - האישום העשירי).
ח. קשירת קשר לפשע, פריצה לבניין שאינו מקום מגורים במטרה לגנוב וגניבה (שתי עבירות) (הפריצה למשרדים - אישום שנים עשר).

- ט. השמטה מתוך דו"ח שנערך על פי פקודת מס הכנסה שיש לכללה בדו"ח (2 עבירות), שימוש בעורמה מרמה ותחבולה מתוך כוונה להתחמק ממס (2 עבירות), מסירה בדו"ח על פי הפקודה תרשומת כוזבת (עבירות מס והלבנת הון, האישום החמישה עשר).
- כמו כן זוכה העותר מחמת הספק מביצוע העבירות הבאות:
- א. סחיטה באיומים (עדי המדינה - ינון - האישום השני; ששי - האישום השישי)
- ב. קשירת קשר לביצוע פשע, תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים בצוותא (תקיפת יוסי אביב - האישום החמישי).
2. העותר מצוי בהפרדת יחיד מיום 24.4.14, והפרדתו הוארכה מעת לעת. ביום 11.11.15 הוארכה על ידי תקופת החזקתו בהפרדת יחיד למשך 6 חודשים נוספים, החל מיום 1.11.15, וזאת בהסכמת העותר (עת"א 16585-11-15).
3. בשל קיומו של מידע מודיעיני ולפיו העותר הוא "מחולל פשיעה", בעל קשרים עם ארגוני פשיעה וממשיך בפעילות פלילית מתוך הכלא, אף נמנעים ממנו ביקורים ושיחות טלפון, למעט ביקורים מפוקחים של בנו ונכדתו הקטינים. עתירה זו (עת"א 2429-09-15) עניינה הפסקת המגבלות האמורות שהוטלו על העותר: מניעת שיחות טלפון, ביקורים והתייחדות, והתרת ביקורים קבועים של בנותיו ואשתו, מגבלות אשר מוארכות מעת לעת.
4. עוד בטרם מתן החלטה בעתירה גופא, דנתי בבקשתו הדחופה של העותר להתיר לו קבלת ביקור של בתו שירן, ולאחר עיון במידע שהוגש לי ע"י המשיבה, דחיתי בקשה זו, לנוכח מעורבותה הלכאורית בענייניו הפליליים ולנוכח חוסר יכולת של ממש למנוע העברת מסרים פליליים על ידה אף במסגרת ביקור מפוקח.
- אשר לשאר טענותיו, אלה נשמעו לפני ביום 16.12.15, לאחר שניתנה הכרעת הדין בעניינו. טיעוני ב"כ הצדדים
5. ב"כ העותר טען כי בית המשפט המחוזי קבע שהיתה מגמתיות מצד גורמי החקירה, וכי אין הצדקה למגבלות שהוטלו על העותר. כמו כן נטען, כי אשתו ובנותיו של העותר אינן חשודות בתיק, ואין בהכרעת הדין כל ממצא המתייחס אליהן, ועל כן אין הצדקה למנוע מהעותר ביקורים והתייחדות.

6. ב"כ המשיב הפנה למידע המודיעיני העדכני בעניינו של העותר, בדבר מסוכנות לציבור והמשך פעילות פלילית - על אף המגבלות שהוטלו עליו עד כה, ולהחלטות קודמות של בית משפט זה בעניין אותן מגבלות שהוטלו על העותר, וטען כי המידע מקבל משנה תוקף לנוכח הרשעתו של העותר. דיון והכרעה

7. במסגרת רע"ב 6956/09 מאהר יונס ואח' נ' שב"ס דן בית המשפט העליון (כבוד השופט דנציגר) בסוגיית שלילת הביקורים מאסירים (אמנם הדיון שם התייחס לאסירים בטחוניים, אולם מרביתו רלבנטי אף לענייננו), ונפסק כי הגבלת חירותו וחופש תנועתו של אסיר אינה אמורה לשלול מניה וביה את זכותו לקשר עם העולם שמחוץ לבית הכלא בכלל ועם בני משפחתו בפרט. יחד עם זאת, "השמתו של אדם במאסר (ובאופן דומה, במעצר או במעצר מינהלי) מחייבת הטלת שורה של מגבלות על קשריו עם העולם שמחוץ לבית הכלא. הטלת מגבלות מעין אלה מתחייבת מן הצורך לשמור על הסדר והמשמעת בבית הכלא, ולעיתים מתחייבת היא מן האינטרס הציבורי של שמירה על ביטחון המדינה ומן האינטרס הציבורי של שמירה על הסדר הציבורי. כך, מובן מאליו כי מטעמים של ניהול תקין של בית הכלא, יכול המשיב לקבוע הגבלות על מספר המבקרים שיקבל אסיר ולקבוע מגבלות על תדירות הביקורים (וזאת מבלי שכלל נדרשתי לאינטרסים כבדי משקל אחרים שיחייבו הטלת מגבלות אחרות)".

8. אשר להטלת מגבלות על קיומו של קשר טלפוני עם אסירים, זו מעוגנת בפקודת נציבות בתי הסוהר מס' 36.00.** שעניינה "קשר טלפוני של אסירים".

בעניין קונטאר, בו נדונה החלטתו של המשיב לדחות את בקשתם של אסירים ביטחוניים לקיים קשר טלפוני עם גורמים מחוץ לבית הסוהר, קבע השופט י' זמיר כי מגבלה על קיום קשר טלפוני עם גורמים מחוץ לבית הסוהר נגזרת משלילת החירות האישית של האסיר:

"... האם מגבלה על קשר טלפוני היא אחת המגבלות המתחייבות משלילת החירות האישית? מבחינה עקרונית ומעשית גם יחד, הטעמים המחייבים מגבלות על ביקורים ועל מכתבים מצדיקים גם מגבלות על קשר טלפוני. כך, למשל, שיקולים של ביטחון וסדר, המצדיקים ביקורת על ביקורי יידיים, שלפי סעיף 47 לפקודה ייערכו 'לענייני סוהר ובטוחו שמיעות', וצנזורה על מכתבי אסירים לפי תקנה 33 לתקנות בתי הסוהר... מצדיקים גם ביקורת על שיחות טלפון." [שם, בעמ' 499].

9. בהינתן הדברים האמורים בחנתי את המידע המודיעיני בעניינו של העותר.

בעניינו של העותר ידיעות ביחס להעברת מסרים לגורמים עברייניים (ידיעות 034, 062, 908, 588, 476, 844); ידיעות בדבר המשך פעילות פלילית וכוונות פגיעה (ידיעות 113, 960, 242 - מוצלבות, 459, 865, 539, 110, 049, 510, 507, 522, 588, 397, 723, 438, 451, 736) וידיעות בדבר קיום סכסוכים עם עבריינים (ידיעות 778, 761, 778, 318, 236).

מדובר במידע שרובו מוצלב, ברמת אמינות גבוהה, ומהעת האחרונה.

10. לאור טיבו של המידע, כפי שקבעתי אף בעניינה של הבת שירן, הרי שקיים חשש מבוסס מפני העברת מסרים והמשך פעילות עבריינית באמצעות בני משפחתו.

אעיר עוד, כי בהכרעת דינו התייחס כבוד השופט גורפינקל למעמדו העברייני הבכיר של העותר, וקבע את אחריותו בביצוע עבירות רכוש, עבירות אלימות ועבירות מס בהיקפים משמעותיים, ובניגוד לטענות ב"כ העותר, חלק מהעבירות בוצעו באמצעות בני משפחתו (הרשעתו באישום השלישי ובמסגרתה במטרה להסתיר זיקתו לכספים בסך של למעלה מ-8.5 מיליון ₪ העביר לבת זוגו סך של 750,000 ₪, לבנו אייל סך של 5 מיליון ₪, לבתו נטלי סך של מיליון ₪, לבתו דניאל סך של 700,000 ₪, לבתו שירן סך של 900,000 ₪, ובנוסף רכש עבור בת זוגו מכונית בשווי 331,815 ₪ ולבתו שירן רכש מכונית בסך 475,652 ₪. עוד הדגיש, כי אין המדובר בסכומי כסף זניחים או כספי מחייה בלבד, כי מטרת העברת הכספים היתה לגרום לדיווח בלתי נכון או לכך שלא יהיה דיווח בבנקים, וכי רכישת המכוניות בוצעה תוך הסוואת מקור הכסף).

על כן מניעת הביקורים (ובכלל זה מפגש התייחדות עם אשת העותר) ומניעת הטלפונים מן העותר הינה מוצדקת ולא ניתן לומר כי החלטת הרשות בעניין זה אינה סבירה.

נכון הדבר, כי החלטה זו טומנת בחובה פגיעה בתא המשפחתי של העותר, אלא שהעותר הביא לכך במו ידיו, ואין לו להלין אלא על עצמו. צמצום מידתי של הפגיעה בעותר נערך בהתרת קיומם של מפגשים מפוקחים עם בנו ונכדתו הקטינים, ולא ניתן בעת הזו, בשים לב לטיבו של המידע, להקל הקלה נוספת במגבלות שהוטלו על העותר.

11. לאור האמור לעיל, העתירה נדחית.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"א טבת תשע"ו, 23 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.